

КАЛЕЙДОСКОП ЕПОХ

Всі кадри у калейдоскопі
Завжди однаково цікаві,
Побачиш, дуже до вподоби,
Бо і химерні і яскраві.

Але нові, що в окулярі
При повороті виникають,
Старі стирають екземпляри,
Малюнок повністю міняють.

Та тут нема кого винити,
Від нас процес цей не залежить,
І хід його не відмінити:
У нашій силі лише стежить.

Час так епохи теж міняє,
Одна сьогодні домінує,
А завтра Бог один лиш знає,
Які ідеї запанують.

Але стару епоху завжди
На всі лади готові лаять,
Що дуже часто проти правди –
Всі розуміють це і знають.

Забути хочеться минуле

Та перекреслити скоріше,
А втім воно не промайнуло
І ще проявиться гостріше.

Бо тут не як в калейдоскопі
Процеси зміни випадкові,
Ніякі числа й гороскопи
Не створюють епохи нові.

Всі помилялись, вибирали,
Ішли вперед та без оглядки,
Манили маревами далі,
Мінялись принципи й порядки.

За вибір свій відповідати
Всім доведеться дуже скоро
Бо час каміння розкидати
Приходить завжди після збору.

Із попередньої епохи
Приходим завжди не безгрішні,
Нехай нові, але хоч трохи,
Ми і сьогодні ще тодішні.

Не нам арабів із Кораном,
Які весь світ завоювали
Судити разом з Чінгісханом.
Віків з тих пір пройшло немало.

Для того, щоб давати оцінку,
Спочатку треба зрозуміти
Вже пройдену часів сторінку,
Епоху подумки прожити.

Лише історія спроможна
Епохи у чіткий порядок
Поставити, щоб потім в кожній
Знайти розгадки до загадок.

Не відрікаймося від правди
Аж тричі, перш ніж заспіває
Уранці півень, бо не завжди
Є вороття, як прозріваєм.

Дата написання вірша: 2021-01-05